

Chương 663: Thảm Hoạ Cổng (92) - Cliffman Thức Tỉnh (Số từ: 4911)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:52 AM 30/12/2023

Họ gần như đã thất bại trong việc trấn áp một thực thể Master Class Bất diệt duy nhất.

Nếu không phải Cliffman đến kịp thời, tình thế chắc chắn sẽ nguy hiểm.

“Tôi có cảm giác là cậu đang ở đây.”

"Cảm ơn cậu, cảm ơn... suýt chết rồi. Thật đấy."

Thở nặng nề, ướt đầm vì mưa, Cliffman nhìn Liana và Harriet.

Giữa chiến trường, Cliffman, người đang chiến đấu ở đâu đó, nhìn thấy tia sét đánh xuống giữa Lực lượng Đồng minh và biết Liana đang ở đó.

Và anh nhận ra rằng họ sắp bị tấn công bởi thứ gì đó trong liên minh chứ không phải là một con quái vật.

Liana loạng choạng đứng dậy.

Chỉ một khoảnh khắc.

Mặc dù là một Master Class nhưng nó chỉ là một thực thể duy nhất trong số hàng ngàn kẻ Bất diệt trên chiến trường này.

Cả Harriet và Liana đều đã cạn kiệt sức lực to lớn khi cố gắng ngăn chặn thực thể đó.

Mặc dù có một trận mưa xối xả nhưng nhiều người vẫn nhận thấy vô số tia sét và vụ nổ do họ sử dụng sức mạnh khủng khiếp.

Cliffman, người đã từng ở đâu đó trên chiến trường, đã nhìn thấy điều này và vội vàng bảo vệ Liana và Harriet.

Đương nhiên, nếu Cliffman có thể nhìn thấy nó thì những kẻ Bất diệt cũng vậy.

Liana và Harriet nhìn quanh với vẻ mặt tuyệt vọng.

"Còn nhiều nữa đang đến..."

Họ đã cảm thấy mối đe dọa đến tính mạng của mình khi chỉ ngăn chặn một thực thể.

Nhưng bây giờ, những kẻ Bất diệt đã xác định chính xác vị trí của Harriet và Liana đang tiếp cận từ khắp nơi trên chiến trường trong cơn mưa lớn.

Lần này, không chỉ có một.

Nhìn thấy những kẻ Bất diệt đang tiến đến từ mọi phía, Harriet nghiêng rãg, cố gắng xử lý dù chỉ một tên.

"Chúng ta có thể phải di chuyển."

"Đến đâu?"

Trước câu hỏi của Liana, Harriet cắn môi.

Nơi này là một chiến trường và Lực lượng Đồng minh đã bị bao vây bởi quái vật ở mọi phía.

Nếu họ muốn chạy trốn, họ sẽ phải chạy trốn hoàn toàn.

Và chạy trốn hoàn toàn có nghĩa là để kẻ Bất diệt cho người khác xử lý.

Mạng sống có còn quan trọng hơn không?

Hay điều quan trọng hơn là giảm số lượng kẻ Bất diệt?

Vào thời điểm quan trọng này, Cliffman đã nói chuyện với Harriet.

“Dùng tất cả ma thuật cường hóa có thể lên tôi đi.”

“Cậu sẽ đối mặt với chúng á...?”

"Ừm. Tôi sẽ cố gắng cầm chân chúng bằng cách nào đó. Nếu không thể thì chạy đi."

Cliffman hít một hơi thật sâu.

Họ phải làm nhiều nhất có thể.

Họ đã phải cố gắng vượt qua giới hạn của mình.

Đó là kết luận của Cliffman, và cả Liana lẫn Harriet đều không đồng ý.

Ngôi sao Ma thuật vẫn phóng ra một luồng ánh sáng dữ dội chống lại lũ quái vật.

Nếu Liana và Harriet chạy trốn khỏi nơi này, số vật hiến tế sẽ chỉ tăng lên mà thôi.

Họ đành phải chịu đựng.

Cliffman phải bảo vệ hai người họ.

Lực lượng của Ma vương rất mạnh, nhưng số lượng của họ không hề áp đảo.

Và không ai trong số Lực lượng Đồng minh chiến đấu có nghĩa vụ bảo vệ họ.

Bảo vệ hay giết chết là tùy mỗi người.

Các ma thuật bảo vệ và tăng cường của Harriet truyền khắp cơ thể Cliffman, tiếp thêm sinh lực cho anh ta.

Anh đã trốn thoát khỏi nơi anh phải chiến đấu.

Nhưng bao nhiêu người trong số họ có thể giữ vững lập trường của mình trên chiến trường này?

Đó là một cuộc chiến để bảo vệ một cái gì đó.

Đó là lý do tại sao Cliffman đã lao vào bảo vệ những gì anh phải làm.

Nhưng liệu anh ta có khả năng làm được điều đó không?

Anh ta không biết tại sao những kẻ Bất diệt lại đột nhiên biến mất, chỉ quay lại và cố gắng giết họ.

Thực ra thì không cần thiết phải biết.

Việc Cliffman đứng đây, chiến đấu để bảo vệ thứ gì đó, nhằm bảo vệ thứ quý giá nhất đối với mình là điều đương nhiên.

"Phù..."

Những chuyển động đang tiến đến từ khắp nơi trên chiến trường, cho thấy rõ ràng sự hiện diện của kẻ Bất diệt, không thể nhầm lẫn.

Ma vương đang bị truy đuổi bởi hàng ngàn kẻ Bất diệt sâu trong chiến trường.

Mọi người đều đã bị choáng ngợp bởi các nhiệm vụ trước mắt.

Không có quân tiếp viện.

Điều may mắn là, ngoại trừ Master Class, các cuộc tấn công của các pháp sư đã bị vô hiệu hóa bởi cú bắn tia tầm xa của Liana và Harriet.

Mối đe dọa thực sự là Master Class, những kẻ có khả năng kháng phép và sức phòng thủ áp đảo.

Liana và Harriet đã có tác động đáng kể đến toàn bộ chiến trường. Cái chết của họ sẽ mang lại sự mất mát to lớn không thể bù đắp cho toàn bộ trận chiến.

Cách hành động tốt nhất của Cliffman là đối phó với kẻ thù trước mắt.

Hai người họ đã trở nên quá quan trọng.

Những Master Class Bất diệt đang tiếp cận từ mọi phía, và anh ấy phải bảo vệ họ mặc dù bản thân anh ấy không đạt đến Master Class.

Chẳng phải điều đó quá tự phụ sao?

Điều đó không phải là không thể sao?

Liệu một người như anh có thực sự đạt được thành tích như vậy không?

Nhưng không phải vì có thể mà anh đứng ở đây; đó là vì anh phải làm thế.

Vì vậy, anh đã thực hiện nó.

Anh lao vào trước khi kẻ thù có thể tiếp cận họ.

Anh chưa đạt đến trạng thái Master Class.

Nhưng vào lúc đó, cơ thể của Cliffman được bao bọc trong một kết giới ma thuật màu xanh lam, và ngay cả thanh kiếm của anh cũng tỏa ra một luồng khí đáng ngại.

*Rầm!

Ngọn lửa dữ dội và tia sét bùng lên, thanh kiếm phát sáng với ánh sáng ma thuật dày đặc màu xanh, giống như Hào Quang Kiếm.

Harriet đã niệm những bùa chú mạnh nhất có thể.

Pháp sư mạnh nhất đã cung cấp sự hỗ trợ đáng kể nhất.

Với sự hỗ trợ nhiều như vậy, điều đó là có thể.

Cliffman đâm thanh kiếm của mình vào kẻ Bất diệt đang lao tới.

*Kang!

*Thud!

Thanh kiếm đáng lẽ phải bị chệch hướng hoặc làm tan nát cơ thể của kẻ Bất diệt khi va chạm.

Nhưng thi thể vẫn còn nguyên vẹn và vũ khí cũng vậy.

Điều đó là có thể.

Mặc dù có những giới hạn về khả năng thể chất, nhưng ma thuật vô hạn đã hỗ trợ anh.

*Loé!

Đòn sét mạnh mẽ của Liana cũng hỗ trợ.

Khoảng cách quá gần, anh chắc chắn sẽ bị điện giật, nhưng ma thuật bảo vệ của Harriet đã ngăn cản tia sét gây ra tác động đáng kể.

*Kang!

"Ugh...!"

*Bang!

Sau khi đẩy lùi kẻ Bất diệt đang lao tới, Cliffman vùng kiếm điên cuồng, như thể anh đã mất trí.

Cơ thể và tâm trí của anh nhanh chóng thích nghi với trạng thái xa lạ.

*Nút!

Anh liên tục tấn công Hào Quang Giáp trên cơ thể kẻ Bất diệt.

Tia sét của Liana và nỗ lực của Harriet để kiềm chế đôi chân của kẻ Bất diệt và tạo cơ hội ra đòn quyết định đã hỗ trợ.

*Screech!

Cuối cùng, thanh kiếm xuyên qua ngực của kẻ Bất diệt, và Hào Quang Kiếm mạnh mẽ bên trong thanh kiếm phát nổ, biến cơ thể của kẻ Bất diệt thành cát bụi.

"Hòa... Hòa..."

Một.

Anh đã đánh bại một tên.

Với sự hỗ trợ của pháp sư mạnh nhất và Siêu Nhiên mạnh nhất, Cliffman đã thành công khi đối mặt với một sinh vật Master Class.

Tuy nhiên, ngay cả sau khi chỉ trao đổi được vài đòn, cơ thể anh như muốn tan ra.

Và tiếp cận nhiều hơn.

Anh hầu như không thể xử lý được một tên, nhưng khi trận chiến ngày càng căng thẳng và ngày càng rõ ràng hơn, nhiều kẻ Bất diệt hơn đã phát hiện ra bộ ba và tiếp cận.

Liệu anh có thể làm được điều đó không?

Cliffman lau nước mưa trên mặt và hít một hơi thật sâu.

Liệu anh có thể làm được điều đó không?

Bị ám ảnh bởi những suy nghĩ của mình, Cliffman nghiêng rằng.

Anh chưa bao giờ thắng trận nào vì năng lực có hạn; thậm chí không một lần.

Sau Thảm Hoạ Công, mọi trận chiến đều diễn ra như vậy.

Có vô số biến số.

Nhiều kẻ thù hơn dự kiến, hoặc kẻ thù bất ngờ.

Việc đồng đội của anh chết gần như đã trở thành thông lệ, và anh thường xuyên trở về từ chiến trường một mình, cùng với những người khác đều chết.

Mọi người coi Cliffman là người kỳ lạ.

Nhiều người đã chiến đấu bên cạnh anh ta, ngay cả những người tài giỏi hơn, nhưng chỉ Cliffman luôn sống sót trở về sau những trận chiến mà những người khác đều bỏ mạng.

Và đó không phải là sự hèn nhát.

Anh ấy sẽ hoàn thành nhiệm vụ một mình và trở về.

Một sức mạnh đặc biệt.

Trên thực tế, tài năng [Chiến Đấu] không phải gần với khả năng Siêu Nhiên hơn sao?

Ngay cả bạn bè của anh ấy cũng bắt đầu nói như vậy.

Nhưng Cliffman không phủ nhận ý kiến của họ.

Thay vào đó, anh chỉ nghĩ tài năng của mình gần với may mắn hơn là khả năng Siêu Nhiên.

Anh đã rất may mắn.

Cuộc sống của anh đã như vậy nên anh chỉ có thể nghĩ như vậy.

Ngay cả trong những trận chiến mà các chiến binh Cấp Master hy sinh, Cliffman bằng cách nào đó vẫn sống sót.

Người thấy điều kỳ lạ nhất chính là Cliffman.

Cuối cùng, anh bắt đầu nghĩ rằng mình có thể sống sót bằng cách hy sinh mạng sống của người khác.

Anh đã không sống sót vì anh ta mạnh mẽ.

Chẳng phải anh đã sống sót bằng cách đánh cắp vận may của người khác sao?

Đã có lúc anh giết những con quái vật còn lại sau khi những con nguy hiểm nhất và những chiến binh mạnh hơn đã bỏ mạng.

Đó là lý do Cliffman coi tài năng của mình thuộc về cỏi may mắn.

Anh biết rõ hơn ai hết rằng bản thân đã không sống sót nhờ chiến đấu giỏi hay mạnh mẽ.

Và trên chiến trường, vận may của người này lại trở thành vận rủi của người khác.

Anh đã sống sót qua sự bất hạnh của ai đó.

Tận mắt chứng kiến và trải qua vô số lần, Cliffman không còn cách nào khác ngoài cực kỳ miễn cưỡng khi chiến đấu bên cạnh ai đó.

Nếu tài năng của anh là đạt được chiến thắng và sống sót qua sự bất hạnh của người khác...

Đó gần như là một lời nguyện.

Vì vậy, anh tiếp tục dần thân vào những chiến trường khắc nghiệt.

Anh muốn chiến đấu một mình ở những nơi nguy hiểm nhất.

Theo một nghĩa nào đó, đó là một sự thách thức đối với một người không quen biết

Nếu tài năng của anh là có thể giành chiến thắng trong bất kỳ trận chiến nào...

Hãy để họ xem liệu anh có thể sống sót trở lại hay không.

Hãy để họ xem liệu anh có thể sống sót ngay cả khi không có đồng minh hy sinh trong tình huống thảm khốc hay không.

Theo cách đó...

Anh ta đã tình nguyện thực hiện các nhiệm vụ giống như tự sát nhưng cuối cùng vẫn sống sót.

Anh ấy thậm chí không mạnh đến thế, nhưng anh ấy luôn thắng.

Anh ấy luôn sống sót.

Nhưng chưa một lần anh thấy vui với chiến thắng đó.

Điều mà anh cho là nguy hiểm hóa ra lại không phải như vậy, và đó chỉ là một trận chiến mà anh có thể dễ dàng giành chiến thắng.

Vận may đã theo anh trong mọi khía cạnh của những trận chiến đó.

Đó là một cuộc sống đáng nguyên rủa của những chiến thắng và sự sống còn.

Cliffman giờ đã biết rằng tài năng của mình không phải là sức mạnh, mà là sức mạnh mang đến sự trùng hợp nào đó.

Một sự trùng hợp của sự sống sót và trở về.

Khi đó, vì có anh ở đây nên họ có thể thắng trận, nhưng có lẽ Liana và Harriet sẽ chết.

Tuy nhiên, anh không thể không đến.

Anh không thể chọn cách giữ khoảng cách vì nghĩ rằng sự hiện diện của anh có thể khiến họ chết.

Anh nhìn những kẻ Bất diệt đang đến gần khắp chiến trường.

Bây giờ, anh không đơn độc.

Vì vậy, anh phải chiến đấu để bảo vệ họ.

Đó là lý do Cliffman cầu nguyện.

Cơ thể của anh đã được tăng cường nhờ ma thuật hỗ trợ to lớn, đủ để đối mặt với một Master Class.

Nhưng cuối cùng anh phải mạnh mẽ lên.

Anh không còn lựa chọn nào khác ngoài việc phải mạnh mẽ.

Nếu không vượt qua giới hạn của mình, anh sẽ chỉ gục ngã mà thôi.

Vì thế.

Ít nhất là cho ngày hôm nay.

Chỉ trong một ngày này thôi.

Tài năng chỉ đảm bảo sự sống còn và sống sót.

Lần này, anh hy vọng nó sẽ tiếp thêm sức mạnh cho anh.

Ngẫu nhiên né kiếm của kẻ thù, người khác nhận đòn thay anh.

Anh không cần sự may mắn đáng nguyên rủa đó nữa.

Một thanh kiếm có thể xuyên thủng kẻ thù.

Và hiện thân như một tấm khiên có thể bảo vệ bạn bè của mình.

Vì thế.

Tài năng được gọi là [Chiến Đấu].

Anh mong muốn hướng đi của nó sẽ thay đổi ngay bây giờ.

Vô số ma thuật bảo vệ và tăng cường mà Harriet đã áp dụng cho anh.

Anh không biết liệu đó có phải là tác dụng của ma thuật ổn định tác động lên tâm trí anh hay không.

Hoặc có lẽ, tài năng chết tiệt của anh đã đáp lại mong muốn của anh.

Bất chấp điều đó, khi đối mặt với cuộc khủng hoảng sắp xảy ra, tâm trí của Cliffman trở nên bình tĩnh đến lạ thường.

"Huuu..."

Khi Cliffman ổn định hơi thở, sức mạnh ma thuật sôi sục trong anh sớm ổn định.

Và sức mạnh ma thuật tập trung trong tay anh cầm thanh kiếm dần dần chảy dọc theo lưỡi kiếm.

“Cậu...”

Liana mở to mắt nhìn sự biến đổi của Cliffman.

Anh không thể nghe thấy cô ấy.

Anh chỉ có thể hy vọng.

Anh chỉ có thể ước.

Chẳng phải anh đã có đủ sự trùng hợp và may mắn rồi sao?

Chẳng phải đã đến lúc nó đơm hoa kết trái sao?

Anh còn phải dựa vào vận may phi lý để sống sót qua cuộc đời khốn khổ bao lâu nữa?

Một cuộc sống được xây dựng trên sự trùng hợp ngẫu nhiên vẫn là một cuộc sống.

Một cuộc sống có được nhờ may mắn vẫn là một cuộc sống.

Không còn nghi ngờ gì nữa, anh đã tích lũy được kinh nghiệm theo thời gian.

Những sự trùng hợp cuối cùng chồng chất lên nhau và trở thành một thứ không thể gọi là trùng hợp được nữa.

Khi may mắn tiếp tục, những kinh nghiệm có được từ sự may mắn đó cuối cùng sẽ tạo ra thứ gì đó.

Ngay cả khi nó bị nguyên rửa là xui xẻo cho đến bây giờ, chắc chắn nó vẫn ở dạng kinh nghiệm chiến đấu và chính Cliffman đã thực hiện những trận chiến đó.

Không bao giờ.

Không ai khác đã chiến đấu ở vị trí của anh ấy.

Kinh nghiệm về những khoảnh khắc đó chắc chắn đã được tích lũy.

Những kinh nghiệm may mắn có được bằng xương máu của những đồng chí, đồng đội đã cùng nhau sát cánh trên chiến trường chắc chắn đã tích lũy dưới dạng kinh nghiệm chiến đấu.

Tràn ngập.

Cơ thể của Cliffman biến mất ngay lập tức.

Và sau đó.

*Swoosh!

Kẻ Bất diệt lao đến khoảng cách gần đã bị cắt làm đôi chỉ bằng một đòn duy nhất.

Một sự thức tỉnh đột ngột.

"...Cái gì?"

"Cái gì, cái gì vậy?"

Harriet và Liana, những người đã nhìn thấy sự biến đổi của anh, khá bối rối.

Cliffman lao về phía kẻ Bất diệt đang lao thẳng vào Liana và Harriet và vùng kiếm.

Cơ thể của anh ta đã vượt qua giới hạn của nó, và pháp sư mạnh nhất thế giới đã sử dụng ma thuật tăng cường sức mạnh to lớn lên anh ta.

Thứ duy nhất còn thiếu là chính anh ta.

Bây giờ sự thiếu hụt này đã được lấp đầy, việc kẻ Bất diệt sẽ không chú ý đến cách tiếp cận của Cliffman là điều đương nhiên.

KHÔNG.

Ở giai đoạn này, Cliffman thậm chí có thể không cần sự giúp đỡ của Harriet nữa.

*Kang! Crash! Clash!

Sau ba lần chạm kiếm nhanh chóng, thanh kiếm của Cliffman xuyên qua cổ của kẻ Bất diệt khi nó tìm thấy một lỗ hổng trên áo giáp ngực của nó.

Cliffman không há hốc mồm ngạc nhiên cũng như không ngạc nhiên trước chiến công của chính mình.

Với đôi mắt vô cùng bình tĩnh và lạnh lùng, anh đánh giá mục tiêu tiếp theo và lập tức di chuyển.

Mặc dù đã vượt qua giới hạn của mình nhưng anh ấy không chỉ đơn thuần mở ra con đường trở thành một Master Class.

Sự biến đổi của Cliffman hơi khác một chút.
Đến cuối cùng.

Sự may mắn đáng nguyên rủa đã luôn ở bên anh chỉ dành cho thời điểm này.

Nhờ may mắn, tình cờ mà anh đã sống sót.

Bây giờ, đã không còn cần đến nó nữa.

Không cần cơ hội, vận may hay may mắn nữa.

Thông qua những kinh nghiệm được xây dựng dựa trên chúng.

Những thứ tình cờ và may mắn tích lũy được đã đạt đến điểm tới hạn.

Từ đó về sau, cuối cùng là sự trùng hợp buộc phải sống sót.

Khi kết thúc kinh nghiệm tích lũy.

Việc trở thành một sinh vật mà chiến thắng là điều tất yếu là điều đương nhiên.

Như vậy, đã đạt đến trạng thái không còn cần đến may mắn, vận may hay cơ hội sống sót, trẻ hóa và chiến thắng.

Đạt đến một định mệnh mà chiến thắng là kết quả duy nhất có thể xảy ra.

Đó là lý do tại sao nó vốn là một tài năng đang trưởng thành, đứng giữa ranh giới của Siêu Nhiên và số phận.

Vì thế. Số phận đầm máu được xây dựng trên vô số sự hy sinh và cái chết.

Tài năng được gọi là [Chiến Đấu].

Nó vừa được hoàn thành.

"Shaaaaa!"

Trận mưa như trút nước chắc hẳn là do sức mạnh của Liana.

Anh hiểu ý định đó.

Quả thực, đòn tấn công của các pháp sư đã trở nên rất thiếu chính xác.

Tuy nhiên, những kẻ Bất diệt trong tầm mắt vẫn không ngừng truy đuổi anh.

"Kugugung!"

“Uh... ugh!”

Với Ngọn Lửa Tuesday, Tiamata và Alsbringer, anh đã vượt qua những đợt sóng khủng khiếp.

Dù mưa xối xả nhưng Ngọn Lửa Tuesday đã bùng nổ làm nước mưa bốc hơi, biến thành hơi nước che khuất tầm nhìn của những kẻ truy đuổi. Theo nghĩa đó, nó khá hữu ích.

Trọng tâm của anh là tiến về phía trước hơn là tiêu diệt lũ quái vật.

Không có cách nào khác để mô tả tình huống này ngoại trừ việc vô lý.

Sự biến mất của những kẻ Bất diệt.

Thật khó để chấp nhận, nhưng anh biết tình hình sẽ dẫn đến điều gì.

Đó là lý do tại sao anh biết rằng thời điểm anh lộ diện, tình huống như vậy sẽ sớm xảy ra.

Những kẻ Bất diệt quay lại và truy đuổi anh.

Nếu những kẻ Bất diệt thành công trong việc giết anh, giờ họ sẽ cố gắng giết Olivia, Harriet và Liana, đồng thời săn lùng các Chúa tể Ma cà rồng.

Cái chết của anh sẽ là sự khởi đầu.

Nếu anh chết, những kẻ Bất diệt sẽ cố gắng tìm kiếm những người theo anh.

Vì thế anh không thể chết được.

Ở một khía cạnh nào đó, tình hình không hẳn là tệ.

Những kẻ Bất diệt đã đi theo anh.

"Kwoaaaar!"

"Whew!"

"Thud!"

Tất cả những gì anh phải làm là tiếp tục tiến về phía trước.

Những kẻ Bất diệt đi theo anh, vượt qua làn sóng quái vật.

Quái vật ở phía trước.

Kẻ Bất diệt phía sau.

Đây có phải là những gì đã được định sẵn?

Thực ra anh đang làm một điều gì đó có vẻ nực cười, như chạy trốn về phía kẻ thù.

Anh có nên gọi đó là một cuộc rút lui giống như một cuộc tấn công không?

Đúng hơn, anh không cần lo lắng về việc tấn công, anh chỉ cần bước lên và đá lũ quái vật sang một bên trong khi tiến về phía trước.

Những kẻ Bất diệt sẽ quét sạch tất cả chúng.

"Ta ở đây này, lũ khốn kiếp kia!"

Thay vào đó, anh căng thẳng, vùng Ngọn Lửa Tuesday và ánh hào quang của Tiamata.

Trong khi làm như vậy, anh dùng ngọn lửa của mình làm bay hơi những vũng nước, chặn tầm nhìn của chúng.

Có nên gọi đó là chiến thuật môi nhử không?

Đó là một tình huống tốt cho anh, cho dù quái vật chết hay những kẻ Bất diệt bị tiêu diệt.

Miễn là anh không bị bắt.

Khoảnh khắc anh bị bắt, anh sẽ bị bao vây bởi hàng ngàn kẻ Bất diệt, và không có cách nào khôn ngoan để sống sót trong tình huống đó.

Trong khi chạy, anh không còn cách nào khác ngoài việc nhìn lại để xem những kẻ truy đuổi đã đi được bao xa, đồng thời anh bước qua và né tránh những con quái vật đang cố tóm lấy và xé xác anh.

Trong suốt cuộc đời của mình, anh đã chứng kiến vô số cảnh tượng kinh hoàng, và sau Thảm Hoạ Cổng, anh đã phải đối mặt với vô số cảnh tượng kinh hoàng.

Chỉ nhìn bề ngoài thôi đã có vô số quái vật gớm ghiếc kỳ cục.

"Điên thật..."

Tuy nhiên, anh chưa bao giờ cảm thấy 'sợ hãi' mãnh liệt như lúc này.

Con mưa xối xả và làn sóng quái vật không thể ngăn cản họ.

Phủ Hào Quang Giáp màu xanh lam và sử dụng vũ khí như giáo, rìu và kiếm, mỗi vũ khí đều được phủ bằng Hào Quang Kiếm, khoảng 1000 chiến binh Master Class truy đuổi anh với quyết tâm nhất tâm.

Một số vượt qua lũ quái vật, giết chết chúng trên đường đi của chúng, trong khi những kẻ khác, giống như anh, nhảy qua lũ quái vật và lao về phía trước.

Các chiến binh Master Class là những sinh vật đã đạt đến đỉnh cao trong số các siêu nhân.

Những thực thể này lên tới hàng ngàn tên, điên cuồng truy đuổi anh với ý định giết chết.

Chắc chắn, những con quái vật kỳ cục thật kinh tởm và đáng sợ.

Tuy nhiên, những kẻ có thể nghiền nát và xé xác những con quái vật đáng sợ, nhảy hàng chục mét chỉ trong một bước, đang đuổi theo anh.

Và chúng không chỉ có vài trăm mà là hàng ngàn.

*Kwoooo!

Quái vật bị tiêu diệt bởi sóng xung kích hào quang, thậm chí không phải do bị vũ khí tấn công mà chỉ đơn thuần là do tác động của cơ thể chúng.

Chúng tụ tập thành từng đàn.

Không có lựa chọn nào để đối đầu với chúng.

Anh chạy.

Anh phải làm vậy để tồn tại.

Đó là điều duy nhất phải làm nếu anh muốn sống.

Nhưng rất đáng tiếc,

*Sssssss!

*Kukkak!

"Ugh...ugh!"

Những kẻ Bất diệt cũng có một số lượng lớn các Archmage có khả năng hỗ trợ tầm xa.

Chúng bao phủ khu vực phía trên nơi anh đang chạy bằng ma thuật hủy diệt quy mô lớn.

Bằng cách đó, lũ quái vật sẽ chết và anh cũng sẽ chết cùng với chúng.

Vì chúng không thể xác định được vị trí của anh do trời mưa nên chúng đã tung ra một cách bừa bãi ma thuật hủy diệt quy mô lớn.

Những ngọn giáo băng, những tia sét và những vụ nổ bất ngờ.

Và sau đó,

*Tạch!

"Chết tiệt...!"

Đột nhiên, mặt đất biến thành một đầm lầy.

Hàng ngàn Swordmaster đi theo tôi, và những Archmage bị mưa che mắt đã trút ma thuật hủy diệt lên đó.

Như thể việc cơn lũ kẻ Bất diệt bị cuốn đi cũng không thành vấn đề.

*Gururururu!

"Ugh!"

Anh nắm lấy sừng của một con quái vật đang chìm, đứng dậy và tiếp tục tiến về phía trước, giẫm đạp lên những con quái vật đang loạng choạng trong đầm lầy.

Có lẽ điều đó còn tốt hơn nữa.

“Mẹ nó!”

Nhưng chúng đã lao theo anh, giẫm đạp lên những kẻ Bất diệt đang chìm khác trong đầm lầy.

Những tên bị chìm cũng cố gắng vùng vẫy và trốn thoát.

Nếu bất kỳ ai trong số chúng chạm vào anh, nó sẽ kết thúc ngay lập tức.

Kẻ Bất diệt còn đáng sợ hơn quái vật.

*Kukkak!

"Kuh... ugh!"

Ma thuật hủy diệt trực tiếp cũng đánh vào đầu anh.

Nhờ có Hào Quang Giáp và khả năng kháng phép nên nó không thể là một đòn chí mạng.

Ma thuật tấn công anh đủ mạnh để giết chết một người bình thường hàng trăm lần.

Vào lúc đó, khi anh nghĩ mình có thể bị kẻ Bất diệt bắt do sự can thiệp của ma thuật,

*Kwoooooooooo!

Với một tiếng gầm chói tai xé toạc bầu trời, một luồng lửa và tia sét đánh vào những kẻ Bất diệt đang đuổi theo anh từ phía sau, và trong giây lát, giữa anh và những kẻ Bất diệt đã tạo ra một khoảng cách.

*Gururururung!

Với tốc độ tương tự như rơi xuống đất, một cơ thể to lớn đáp xuống ngay trước mắt tôi.

Một hình dáng màu vàng kim khác biệt có thể được nhìn thấy trên đỉnh sinh vật to lớn.

“Reinhardt! Leo lên!”

Olivia, người đã cười rồing, ra hiệu cho anh.

Cô đến để cứu anh à?

Đó có phải là con rồing không?

Anh mất phương hướng đến mức không thể nắm bắt được chuyện gì đang xảy ra trên chiến trường.

Kết quả rất rõ ràng: Olivia đã cưới rông để cứu anh.

Nhưng câu trả lời đã được định trước.

"Không đâu!"

“Cái gì?!”

"Đi chỗ khác mau! Anh phải ở lại đây!"

Vai trò của anh là dụ những kẻ Bất diệt trong khi tiêu diệt Diane.

Nếu anh bỏ chạy, những kẻ Bất diệt sẽ tấn công những người khác.

Và họ có thể đã bị tấn công.

Anh không thể quên giá trị của khả năng thu hút kẻ Bất diệt.

Anh chấp nhận rủi ro càng nhanh thì chiến tranh sẽ kết thúc càng sớm.

Vì thế anh không thể rời đi.

Nếu anh còn chần chừ nữa, kẻ Bất diệt sẽ tấn công không chỉ anh mà còn cả Olivia.

Sau đó, cả hai người đều sẽ chết.

Một mình anh sẽ phải gánh chịu rủi ro.

“Đi mau lên!”

Trước tiếng hét của tôi, Olivia không còn do dự nữa.

“Anh...! Đồ ngốc...!”

Olivia nghiến răng và hét lên.

“Đừng chết đấy, đồ ngốc!”

*Kugugung!

Con rồng xuất hiện trước mặt anh nhảy lên một cách thô bạo và bay ngược trở lại vào cơn mưa tầm tã.

Rõ ràng là mọi người đã làm nhiều hơn mức họ được chia sẻ một cách công bằng.

Vì vậy, giống như họ, anh phải làm nhiều hơn khả năng của mình.

Một lần nữa, tại nơi mà sét và lửa đã quét qua.

Anh chỉ đơn giản là chạy.

Thu hút kẻ Bất diệt.

Hướng tới Diane, cốt lõi của chiến trường này.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading